

Resumen de Prensa

jueves, 05 de julio de 2012

Ajuntament de Roses

INFRASTRUCTURES

Figueres adjudica les obres de l'antic hospital del castell

■ L'Estat invertirà 155.000 euros a Sant Ferran i les feines duraran tres mesos ■ L'Ajuntament demana que no s'oblidi la rehabilitació de l'edifici del Governador, que ha de contenir el museu militar

Mar Vicente
FIGUERES

L'Ajuntament de Figueres ha adjudicat les obres per recuperar l'antic hospital del castell de Sant Ferran. Són unes feines que tenen un pressupost de 155.000 euros aproximadament i que es financen a través del Ministeri de Cultura, que ha donat una subvenció per cobrir tot el cost de l'obra. Les obres s'han adjudicat a l'empresa Arcadi Pla SA. Segons ha explicat el consistori figuerenc, el que s'ha de fer és netejar i consolidar la part de l'edifici que està en bon estat perquè es pugui fer una restauració posterior. Tot plegat té l'objectiu d'incorporar aquesta part de la fortalesa militar de Sant Ferran als usos culturals que s'hi duen a terme. Per aconseguir-ho també està previst que s'enderroquin les parts més malmeses de l'edificació i que es retiri també la runa i la vegetació que hi ha.

Ahir l'Ajuntament en-

Les obres al castell de Sant Ferran de Figueres duraran tres mesos ■ LLUÍS SERRAT

La xifra

154.999

euros aporta el Ministeri de Cultura per recuperar l'antic hospital de la fortalesa militar de Sant Ferran.

cara no va fer pública la data d'inici de les obres, tot i que sí que va avançar que duraran aproximadament tres mesos. En les pròximes setmanes es concretarà la data de començament.

El museu militar
Ahir l'Ajuntament de Fi-

gueres també va informar que ha tingut coneixement de l'ajornament per motius pressupostaris de les obres que estan previstes a l'edifici del Governador, construcció que ha de contenir el futur museu militar.

"L'Ajuntament comprèn aquesta decisió pel

Una inversió d'1,5 milions d'euros

Les obres que s'han ajornat a la zona del castell que ha de contenir el futur museu militar estan pressupostades en 1,5 milions d'euros i fins i tot el mes de febrer s'havia previst que poguessin començar aquest mateix any. Aquests diners els havien d'aportar el Ministeri de Foment –un milió– i el Ministeri de Defensa –la resta–, i les obres havien de durar vuit mesos. És la primera fase d'obres, i en la segona s'ha de fer la museïtzació.

context de crisi actual. No obstant això, demana que el castell no caigui en l'oblit de la resta d'administracions perquè s'ha d'aconseguir que la fortalesa es converteixi en un equipament ciutadà de primer ordre", van assegurar des del consistori figuerenc. ■

GIRONA

Onze estudiants participen en els campus científics

Onze alumnes de les comarques gironines de 4t d'ESO i 1r de batxillerat han estat seleccionats per participar en els campus científics d'estiu que s'organitzen a setze universitats espanyoles. Aquesta iniciativa està promoguda per La Caixa, el Ministeri d'Educació i el Ministeri d'Economia, i té com a objectiu despertar entre els joves la vocació per la investigació. Cada alumne desenvoluparà dos projectes científics. ■ N.A.

GIRONA

Moció contra el cop d'estat al Paraguai

La coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme presentarà, en el pròxim ple de l'Ajuntament de Girona, una moció perquè la ciutat es posicioni contra el cop d'estat al Paraguai. Amb aquest cop d'estat, el president, Fernando Lugo, que en el seu moment va ser elegit democràticament per la majoria del poble, va ser destituït pel Senat d'aquell país després de ser acusat sense proves. ■ N.A.

GIRONA

24.000 euros per a projectes per a discapacitats

L'obra Social de La Caixa ha concedit 24.000 euros a dos projectes gironins dirigits a fomentar l'autonomia i la qualitat de vida de persones amb discapacitat o en situació de dependència. Així, la Fundació Roses contra el Càncer rebrà 14.000 euros per dur a terme el projecte d'atenció psicossocial als malalts de càncer i l'associació Mifas, 10.000, per fer activitats a la casa de les Dunes. ■ N.A.

GIRONA

Cofinançament del servei de socorrisme

Dipsalut assumirà entre un 12% o un 25% del cost dels operatius de vigilància i socorrisme de 99 platges de vint municipis gironins. S'han acollit a aquesta ajuda tots els ajuntaments que gestionen platges amb vigilància. La quantitat concedida s'abonarà passat l'estiu, un cop que els consistoris hagin justificat les despeses i hagin acreditat el bon funcionament del servei. ■ N.A.

SOCIETAT

La Fira de Sant Lluc d'Olot es desdobra

■ Pel dia del sant, a l'octubre, es potencia l'art i, al novembre, hi ha la fira alimentària

J.C.
OLOT

L'Ajuntament d'Olot ja té definit el nou model de la Fira de Sant Lluc. De fet, no serà una única fira sinó que es desdoblarà. Al voltant de la diada del sant, el 18 d'octubre, es potenciarà l'aspecte artístic amb la tradicional Fira del Dibuix com a eix. Tal com ja es va assajar en l'anterior edició, hi haurà activitats di-

verses a l'entorn de la popularització de l'art: artistes pintant per diversos racons del centre, tallers oberts a tothom, una gimcana artística, entrada als museus gratuïta, etc. A part, es potenciarà encara més el caràcter festiu d'aquest dia amb activitats lúdiques i culturals. El plat fort de l'any passat, per exemple, va ser l'actuació dels Manel. La Fira del Bestiar, un altre dels actius tradicionals de la fira, es mantindrà també al matí del dia del sant. Es tracta d'una fira mercat.

L'altra part de la Fira de Sant Lluc serà la fira de

productes amb denominació de qualitat i territorials, que es durà a terme al novembre al recinte firal. La mostra multisectorial es va deixar de fer ja l'any passat, a l'espera de definir aquest nou model de fira. Tot i que se celebrarà al recinte firal de l'antiga estació, es farà coincidir amb un cap de setmana i també es faran moltes altres activitats al centre de la ciutat. La idea del govern local és convertir el novembre en un mes gastronòmic. Cal tenir en compte que és el mes de la Mostra Gastronòmica de la Garrotxa. ■

La Fira del Dibuix serà l'eix central de la Fira de Sant Lluc, i es complementarà amb activitats diverses ■ J.C.

ALCOHOL I ESPORT

Vim en una societat tan infinitament hipòcrita que prohibim als estadis de futbol la venda i consum d'alcohol i en canvi es deixa que corri a dojo en les celebracions quan s'aconsegueix algun títol. Dilluns passat, durant les hores i hores que va durar la rua

David Céspedes
PERIODISTA ▶ dcespedes@epi.es

de la selecció espanyola pels carrers de Madrid, es van poder veure imatges dels jugadors de futbol consumint begudes alcohòliques i ruixant-se amb ampolles de cervesa d'un dels patrocinadors de l'equip. Tot això a ulls de mainada i joves. Després va ser fàcil comprovar com el seu consum afectava alguns jugadors, que eren incapaços d'aguantar-se drets i articular dues paraules seguides. El mateix passa quan hi ha alguna celebra-

ció de clubs com el Barça o el Reial Madrid. **Maverick Viñales, el pilot de Roses de Moto 3, té 17 anys i cada vegada que puja al podi no té dret ni a aguantar l'ampolla de cava per ruixar els seus rivals. Hipocresia pura. Provi-ho vostè. Intenti sortir al carrer amb diverses ampolles d'alcohol i comenci a beure desmesuradament o es ruixi. Tothom se'l mirarà amb mala cara. Als esportistes, no. Encara fan gràcia i tot.**

Cartes

Les cartes que els lectors envïen a aquesta secció han de ser originals i exclusives i han d'arribar mecanografiades (amb una extensió màxima de 20 línies), signades, amb el número de DNI, adreça i telèfon de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònim ni amb inicials.

LES CARTES ES PODEN ENVIAR PER CORREU ELECTRÒNIC, A L'ADREÇA opinio.diaridegirona@epi.es.

No hi ha dret!!!

XAVIER SERRA BESALÚ. GIRONA.

■ Em dedico a donar classe. Des de fa ja força anys. He treballat en diferents ciutats, he treballat en diferents centres, des de la privada més «pija» fins a centres públics on hem arribat a percentatges d'immigració que fan ben difícil la feina. Arreu, als centres concertats d'aquí o de fora, als privats, arreu... hi ha excel·lents professionals de l'ensenyament. I alguns que no s'ho passen tan bé en la feina que han escollit de fer.

Però sempre he tingut col·legues disposats a millorar. Opino que això d'estar-se queixant massa de les dificultats o dels ajustos econòmics, fa més mal que bé: desanima, malauradament. Només afavoreix certa activitat sindical, però no la qualitat de la feina, que no és només «qüestió de pells». Ens convé allunyar-nos dels qui són massa negatius, són com «zombies».

Doncs bé, dit això, hi ha un tema del qual ja n'hi ha prou: els professors treballem 37,5 hores cada setmana (unes lectives, altres d'atenció a reunions o famílies, altres de treball personal...). Tot escrit, tot controlat. Treballem molt, i al juliol mirem de fer cursos, preparar el proper curs i tot això encara que no hi hagi classes. Ho faig jo; ho fan tots, o quasi tots. Però en el país de l'enveja, i d'una patètica maledicència, molts -possiblement ciutadans que es creuen correctes i autoritzats a judicar el que els dona la gana- fan córrer veus com que els professors no treballen dos mesos a l'any o que -i aquesta és de fa poc- s'ha fet un horari de matins a certs Instituts per tal de treballar menys. Quina barra!

A veure si queda clar: hi haurà les mateixes hores de classe per als fills dels qui viuen a Catalunya: 30 hores lectives, la millor atenció que els puguem donar i, a més, les reunions, juntes i altres feines com sempre.

Parlar malament passa factura: o a la consciència o al bé del país. Siguem afirmatius!

L'eterna corrupció

JOAN ENRIC CARRERAS MERCADER. BELLCALRE D'EMPORDÀ.

■ La corrupció és més vella que en Matusalem, des dels petits treballs en «negre», els treballadors que fan 10 hores i en cotitzen 8, l'encarregat que s'endú materials a casa, el comercial que la nota del dinar de família del diumenge (fa canviar la data) el carrega a les despeses de representació, el simple cambre que, per una propina, et serveix unes copes de més, el director de cursual bancària, que ningú sap com viu molt per sobre de les possibilitats del seu sou, l'alcaldé d'un municipi petit, on oficialment no cobra, per més fàstics que li diguin, no abandona la poltrona ni borratxo, i segueix «treballant pel poble»... els càrrecs de les Diputacions i coses per l'estil, a base de sopars més o menys cars, i caps de setmana pagats a la costa, fan obrir un munt de portes (i carteres), simples treballadors i treballadores que aprofiten la sortida «per esmorzar» i van a fer la compra, els càrrecs més importants aprofiten per «comprar» un apartament a la costa i, els de més galons, es compren una masia a l'Empordà, sense hipoteca... i així va augmentant la llista fins a arribar als molts casos que surten als mitjants de comunicació, amb bosses d'escombraries plenes de bitllets de 500 euros, i gendres amb bons càrrecs, guanyats a base de «braquetassos» encara no en tenen prou i fan el «pluriempleo» per emplenar més la butxaca.

El poder està corruptut, està més que demostrat que moltes persones quan poden «manar» fan un tomb important a la seva vida, sobretot si el que remenen és diner públic, vinga a gastar, poliesportius enormes

per a pobles on ningú fa esport, auditoris magestuosos per sentir sardanes dos cops l'any, biblioteques on el que val més és treure la pols als llibres perquè ningú els llegeix, grans museus on mai hi veus ningú... La llista és més llarga, i no tinc més paper.

Això tampoc és Església, mossèn

CARLOS MARÍN ROURE. GIRONA.

■ En l'habitual columna de la secció de religió dels dissabtes d'aquest diari, Mn. Caldas suggereix subtilment equiparar sants amb l'evident intenció d'elevant-los a la mateixa categoria. I res més lluny de la realitat parlar de la Mare Teresa de Calcuta amb la mateixa naturalitat que del fundador de l'Opus Dei. De la santedat de la primera no en dubten ni els ateu. De la santedat del segon en dubten la gran majoria fins i tot dels creients. Per no parlar dels fets i entorns de les seves respectives vides, situades als antípodos geogràficament com material i espiritualment. Donar mostres d'eficiència i aparença és el propi de l'obra d'Escrivà. Omplir la catedral per la seva festa és el que realment els importa. Però omplir-la per a les festes pròpies de l'Església els porta sense cura, ells ja tenen la seva pròpia. I per més que vulguin, això no és Església, és simplement la seva església particular que necessita legitimitat de la veritable per actuar com ells volen i per arribar al seu propi fi institucional.

Per cert, mossèn, d'aquests últims n'hi ha més de ministres que d'escombraries, per tant la pretesa universalitat de la santedat, potser va per barris? Posar precisament a la santa dels més pobres al costat del sant dels més rics, com tothom sap i coneix, és com a mínim un esperpent, sinó una burda manipulació.

IL·LUMINACIÓ

«Rajoy, durant la seva campanya, es referia a ell mateix com un paio normal, previsible, homologat»

Deia Belén Esteban a *Entreviu* que té tanta popularitat perquè és normal. Si hagués dit el contrari (que té tanta popularitat perquè és anormal) ho hauríem acceptat també sense més complicacions. Hi ha persones en les quals pot coincidir de manera simultània el màxim grau de normalitat amb el màxim grau d'anormalitat. Belén Esteban n'és una. Podríem dir, per expressar-ho d'una altra manera, que la normalitat és molt rara, o que l'anormalitat és molt normal. No estem parlant del cas típic dels extrems, que es toquen. Es tracta d'alguna cosa més subtil, més inagafable, com allò que fa que un poema molt senzill sigui al mateix temps molt complex. Hi ha una complexitat senzilla (o una senzillesa complexa) de la mateixa manera que hi ha una normalitat anormal i viceversa.

Aznar va arribar al Govern després d'una campanya en la qual es va presentar ell mateix com el paradigma de la normalitat. Era un fonamentalista de la normalitat, el que llavors ens feia gràcia per la contradicció interna que implicava. Passat el temps, però, vàrem acabar acceptant el terme ultracentrista per referir-nos a l'extremista de centre. Si bé al principi es deia amb ironia, ara ja es diu seriosament. Es pot ser un fanàtic del centre, malgrat ser el centre poc radical, com es pot ser un centrista dels extrems. L'assumpte és complicat, però segur que algun expert en futbol, que aquests dies és metàfora de tot, podria explicar-ho. Per la meua part, encara no he aconseguit descobrir què és un fals nou.

També Rajoy, durant la seva campanya, es referia a ell mateix com un paio normal, previsible, homologat. El més curiós és que venia aquesta imatge d'individu estàndard com si fos una raresa. Vet aquí de nou la contradicció: la normalitat no pot ser una raresa. I no obstant això, ell era justament això: una raresa normal, potser una normalitat rara. I continua sent-ho. S'aprecia en qualsevol dels seus actes, però on més destaca aquesta condició impossible és en les fotos en les quals apareix al costat d'altres mandataris que parlen anglès. Vol dir-se que les frases de Belén Esteban, al contrari de les de Montoro, són molt il·luminadores.

Juan José Millás

Matías Vallés

LA FI DEL MÓN, PERÒ COM

Una vegada decidit que aquest desembre s'acaba el món per ordre dels maies, queda la cosa més difícil. Cal establir un procediment destructiu amb la potència suficient per aniquilar el planeta. Pro-

dueix cert rubor que l'apocalipsi s'estigui organitzant amb menys mirament que un casori de la jet. Per una vegada, es compta a més amb l'excel·lent predisposició de la parròquia. Fa mesos que tots els meus interlocutors parlen amb la resignació de qui percep el negre futur que espera al món tal com el coneixem. S'ha abandonat el moment crucial del planeta en mans de la improvisació. Esperem que cap creatiu es despengi amb la proposta d'un tsunami, fenomen més explotat comercialment que una seqüela de Hollywood, i gairebé tan perjudicial.

Una bestiola hiperactiva no té temps suficient per propagar una infecció planetària, i el termòmetre apunta que sobreviurem a l'escalfament global de l'estiu en curs. La Nasa tampoc no ha informat que rondi per les proximitats algun meteorit que doblí la velocitat de l'estació espacial, i que hagi estat programat per Al-Qaida

per impactar sobre la Casa Blanca. El llibre *Megacatástrofes*, escrit per dos científics preocupats pel protocol d'extinció, ha de servir de guia als dissenyadors de l'apocalipsi. Una de les seves propostes més estèticament satisfactòries consisteix que la Terra es desguassi cap a un univers paral·lel, per un dels forats de cuc fabricats als acceleradors de partícules.

S'imposa una cimera a Brussel·les, que consensui el mètode òptim d'extingir el planeta. Una invasió de naus espacials tripulades per maies aconseguiria una audiència similar a la selecció espanyola de futbol. No descartem un ordinador embogit, que assumeixi les regnes del planeta i declari inservible l'espècie humana. Plantejar una erupció volcànica equival a tornar a Jules Verne. I segur que, per destructiu que sigui el procediment ideat, deixarà intactes els banquers. Qui avisa no és traïdor.

9diari
POSA EL TEU ANUNCI AQUÍ
650 750 661

planxa i pintura, mecànica en general

ELECTROTALLER CRESPI

Revista CRAE
650 750 661
(Pau Guerrero)
info@9diari.com

9diari
LA INFORMACIÓ DE L'ALT EMPORDÀ

INICI **FIGUERES I COMARQUES** CATALUNYA ESPANYA INTERNACIONAL OPINIÓ GENT I OCI SUPLEMENTS

FIGUERES I COMARQUES > ESPORTS > EL TKD JOAN'S DE ROSES S'EMPORTA EL TRIOMF PER EQUIPS A L'OPEN DE TAEKWONDO DE CADAQUÉS

El TKD Joan's de Roses s'emporta el triomf per equips a l'Open de Taekwondo de Cadaqués

DIMECRES, 4 DE JULIOL DE 2012 08:42

Me gusta [Registrate para ver qué les gusta a tus amigos.](#)

El gimnàs rosinc cada cop

es consolida més com un dels millor de la geografia catalana.

Els nois del gimnàs de Roses de Taekwondo, el TKD Joan's, se'n van emportar un altre triomf, en aquesta per equips, al guanyar, ahir, sobre el tatami de Cadaqués, on es va celebrar un torneig d'aquestes art marciais.

Juan Jorquera, director i entrenador del club rosinc, va presentar una formació amb tres grups ben definits, el primer format per les últimes

incorporacions a l'equip de competició, els quals havien de demostrar la seva vàlua enfront de rivals de qualitat contrastada. El segon ho formaven els competidors que ja van triomfar en l'últim Campionat de Catalunya, i el tercer ho representaven el futur més immediat del club, encapçalats per Abde Bentarifet i Joan Jorquera, que estaran en el proper Campionat d'Espanya Cadet.

El Pavelló de Quatre Camins de Cadaqués va acollir la 3ª Copa de Cadaqués dissabte passat dia 30 de juny, i ho va fer amb unes graderies repletes d'aficionats lliurats al bon Taekwondo que ens van oferir els competidors infantil/cadet vinguts de varis dels millors gimnasos de Catalunya, 225 competidors que van fer vibrar a tots amb combats emocionants, en alguns casos entre campions consagrats de la nova generació catalana, nois que estaran en el proper Campionat d'Espanya Cadet i que volien demostrar la seva vàlua sobre el tatami.

Organització perfecta

L'organització, que va anar a càrrec d'Arturo García, professor del Tkd Cadaqués i responsable directe de l'esdeveniment, va ser perfecta. Els combats es van desenvolupar en tres tatamis, un dels quals van funcionar amb els Petos Electrònics Dae Do, on lluitaven els participants de la categoria cadet. L'àrbitres van fer la seva feina bé, de manera que no van incidir en els resultats. Dirigits magistralment pel Jutge reconegut per la Real Federació Espanyola de Taekwondo, Manuel Arjona, van portar a terme un gran treball!

La nova generació de lluitadors catalans és tot un espectacle

Tant esforç i il·lusió invertida en un projecte com aquesta Copa, mereixia tenir sobre el tatami al millor Taekwondo, i així va ser. Es van viure vivim combats increïbles que van protagonitzar veritables futurs campions en potència, oferint un autèntic espectacle.

La classificació final per equips:

- 1º TKD JOAN,S
- 2º SANT PAU SPORTS
- 3º TKD NATZARET
- 4º GIMNÀS JORSAN
- 5º TKD CADAQUÉS
- 6º TAE SPORT

Sharing is caring!

Escriure un comentari

Nom (requerido)

E-mail (obligatori)

Sitio web

Subscriure's a la notificació de nous comentaris

CINEMA A FIGUERES

VEURE PROGRAMACIÓ DE LA SETMANA

«<Maig 2014>»

L	M	X	J	V	S	D
28	29	30	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	1

MENÚ PRINCIPAL

- Inici
- Figueres i Comarques**
 - Successos
 - Economia
 - Política
 - Societat
 - Esports
 - Salut

Catalunya

Espanya

Internacional

Opinió

Gent i Oci

Suplements

HOROSCOPO

Roses, reinventarse o como seguir siendo una marca atractiva

04 julio 2012 20:46:59

Tweet

La ciudad de Roses (Girona) apuesta por desestacionalizar y atraer al turismo náutico de calidad.

Unidos los esfuerzos entre los sectores locales del turismo, servicios y las autoridades.

Recibir nuevamente al Tour de France à la Voile "representa una elevada repercusión de prensa que da a conocer las posibilidades de nuestra bahía y, como lo ha hecho siempre, continuando dando abrigo a los navegantes".

La ciudad de Roses es un enclave privilegiado en el Alt Empordà (Girona) a pocos kilómetros de la frontera con Francia y del aeropuerto de Girona. Una localidad de esencia mediterránea de marcada tradición turística y marinera. Su bahía –con 3.000 años de historia- ha ofrecido abrigo a las embarcaciones desde los inicios de la navegación.

Está ya contrastado y son datos publicados por el Instituto de Estudios Turísticos Frontur, de que las actividades náuticas atraen a España alrededor de dos millones de turistas y es uno de los motores de la economía del país. Las actividades náuticas están en auge y están ganando una gran cantidad de adeptos. Y en ello están en la localidad de Roses -en estos tiempos en que la crisis está omnipresente como un frente de tormenta- uniendo esfuerzos entre los estamentos oficiales, servicios y los sectores locales de turismo para relanzar este enclave privilegiado haciendo de Roses una marca atractiva para captar a un turismo náutico de calidad, potenciar los tradicionales atractivos turísticos que la ciudad ofrece.

En 2011, el movimiento turístico registrado en la población ampurdanesa de Roses superó los 112.700 visitantes, destacando el turismo francés que superó los 61.000, seguido del español con más de 18.700 visitas y el turismo de la propia comunidad autónoma de Catalunya superando las 15.000 personas. El resto de turismo que visitó Roses se distribuye entre países de la EU como Alemania, Bélgica, Holanda, Gran Bretaña, Italia y Portugal así como Suiza y Escandinavia. (Fuente: Estadística oficial de Turismo 2011)

Paso a paso en el posicionamiento de Roses

Dos objetivos a conseguir por la ciudad de Roses: desestacionalizar la afluencia de turismo y posicionarse como destino náutico de calidad. Para ello, los protagonistas de esta historia están actuando paso a paso.

La bahía de Roses tiene un promedio de 330 días al año con viento suficiente para la práctica de deportes náuticos, es en efecto, una situación ideal para un campo de regatas en el que desarrollar eventos de carácter internacional. Posicionarse como destino náutico ha llevado al Ayuntamiento de Roses, la Estació Nàutica Roses-Cap de Creus, al Port de Roses y al GEN Roses a unir esfuerzos y poder acoger durante este 2012 diferentes eventos de carácter internacional entre los que destacan 3 Campeonatos de Europa, un Campeonato Mundial y ser la sexta etapa del Tour de France à la Voile (Vuelta a Francia a Vela). Una realidad que solo acaba de comenzar a andar y propone una singladura de eventos de alto nivel durante los próximos 3 años.

La Estació Nàutica Roses-Cap de Creus es un paso adelante en la forma de entender la gestión turística, viéndola como un espacio compartido entre el sector público y privado de Roses. Paso a paso se ha ido consolidando y ha cogido musculatura entre el tejido empresarial local, siendo una organización con un importante peso de asociados y preparada para dar el salto cualitativo y cuantitativo que le piden sus asociados.

La Estació Nàutica Roses – Cap de Creus - organismo "público-privado" encargado de promocionar, dinamizar y comercializar Roses alrededor del mundo, bajo la marca de calidad de Turespaña-, entró a formar parte del club selecto de las estaciones náuticas españolas en febrero 2010. Esta marca proporciona a Roses una imagen de calidad y prestigio a nivel europeo y mundial, capaz de atraer un público selecto y un turismo de mayor calidad. En apenas dos años, a logrado sumar 114 empresas asociadas que abarcan alojamiento, restauración, comercios y servicios, y cuenta entre sus miembros con l'Associació de Comerciants de Roses (Asociación de comerciantes de Roses) y la Confraria de Pescadors (Cofradía de Pescadores).

Apadrinada por el prestigioso restaurador Ferran Adrià, tiene un volumen de activos empresariales superiores a los 150.000.000 € y da lugar a 1.500 puestos de trabajo, con un volumen de actividad económica superior a los 80.000.000€ (cifras año 2011).

"Roses, visitez nous. Vous allez adorer"- "Roses, visitanos. Te va a encantar"

El Tour de France à la Voile es una de las apuestas de Roses para promocionar y posicionar la marca de Roses como destino turístico náutico de calidad. Este evento internacional que este año celebra su 35ª edición da su pistoletazo de salida en Dunkerque el 29 de junio y finalizará el 26 de julio en La Seine-Sur Mer. Fue creado en 1978 por Bernard Décré y continúa uniendo los puertos de la costa Atlántica de Francia y la costa del Mediterráneo, en esta ocasión con la oportunidad de la inclusión del Puerto de Roses. En las etapas anteriores y posteriores a la de Roses, la Estació Nàutica Roses-Cap de Creus de la mano de Turisme de Roses recorrerán los villages de las ocho ciudades que también forman las etapas del Tour. Para la ocasión se ha preparado una autocaravana bajo el lema "Roses, visitez nous. Vous allez adorer" ("Roses, visitanos. Te va a encantar") que se desplazará de etapa en etapa ofreciendo información a los visitantes de los Villages sobre Roses y sus maravillas.

Tour de France à la Voile: Cifras claves y plan de promoción

Que la ciudad de Roses acoja la sexta etapa del Tour de France à la Voile ha supuesto una alianza del municipio ampurdanés con la prestigiosa empresa A.S.O. (Amaury Sport Organisation) propietaria, creadora y organizadora de eventos deportivos internacionales de primer nivel que desarrolla respetando los valores del deporte, como las históricas disciplinas: el ciclismo con el Tour de France, los deportes de motor con el Dakar, el golf con el Alstom Open de Francia y las competiciones masivas como la Marathon de Paris y el Roc d'Azur.

Los acuerdos de A.S.O. suponen para el evento que llegará a Roses del 18 al 21 de julio tener una cobertura mediática, y en este caso para la ciudad ampurdanesa una difusión en más de 60 países en Europa y América, con una valoración económica total (a fecha 21 de junio) de 379.400 €.

